

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 74/18

Λουξεμβούργο, 31 Μαΐου 2018

Απόφαση στην υπόθεση C-251/17
Επιτροπή κατά Ιταλίας

Επειδή καθυστέρησε να εφαρμόσει το δίκαιο της Ένωσης περί συλλογής και επεξεργασίας των αστικών λυμάτων, η Ιταλία υποχρεούται να καταβάλει κατ' αποκοπήν ποσό 25 εκατομμυρίων ευρώ και χρηματική ποινή άνω των 30 εκατομμυρίων ευρώ ανά εξάμηνο καθυστέρησης

Το Δικαστήριο είχε ήδη διαπιστώσει μια πρώτη φορά την παράβαση της Ιταλίας με απόφαση του 2012

Με απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012¹ το Δικαστήριο έκρινε ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να διασφαλίσει ότι 109 οικισμοί της ιταλικής επικράτειας διαθέτουν, κατά περίπτωση, συστήματα συλλογής αστικών λυμάτων ή/και συστήματα επεξεργασίας αστικών λυμάτων σύμφωνα με τις επιταγές της οδηγίας 91/271², παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Εκτιμώντας, μετά την εκπνοή σχετικής προθεσμίας που έληξε στις 11 Φεβρουαρίου 2016, ότι η Ιταλία εξακολουθούσε να μην έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς την απόφαση του 2012, η Επιτροπή άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου δεύτερη προσφυγή λόγω παραβάσεως κατά της χώρας αυτής ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων.

Με τη σημερινή απόφασή του το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, μέχρι την καταληκτική ημερομηνία της 11ης Φεβρουαρίου 2016, **η Ιταλία δεν είχε λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του 2012** προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι η παράβαση της Ιταλίας, επιπλέον του ότι διήρκεσε σχεδόν έξι έτη, είναι ιδιαίτερα σοβαρή, καθόσον η έλλειψη ή η ανεπάρκεια των συστημάτων συλλογής ή επεξεργασίας των αστικών λυμάτων μπορεί να προκαλέσει βλάβη στο περιβάλλον. Σημειώνει ιδίως ότι ο αριθμός των οικισμών για τους οποίους η Ιταλία δεν προσκόμισε, μέχρι την ημερομηνία της επ' ακροατηρίου συζήτησεως³, απόδειξη περί της υπάρξεως σύμφωνων προς την οδηγία συστημάτων συλλογής και επεξεργασίας αστικών λυμάτων (74 οικισμοί) είναι σημαντικός, έστω και αν ο αριθμός αυτός μειώθηκε σε σχέση με την απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012 (109 οικισμοί την περίοδο εκείνη). Επιπλέον, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι τα συστήματα συλλογής και δευτεροβάθμιας επεξεργασίας των αστικών λυμάτων ορισμένων οικισμών έπρεπε να καταστούν σύμφωνα προς τις διατάξεις της οδηγίας το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2000.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να υποχρεώσει την Ιταλία να καταβάλει στον προϋπολογισμό της Ένωσης **χρηματική ποινή 30 112 500 ευρώ για κάθε εξάμηνο κατά το οποίο καθυστερεί** να λάβει τα μέτρα που είναι αναγκαία προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απόφαση του 2012, αυτή δε η χρηματική ποινή οφείλεται ήδη από σήμερα μέχρι την πλήρη εκτέλεση της αποφάσεως του 2012.

¹ Απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2012, Επιτροπή κατά Ιταλίας ([C-565/10](#)).

² Οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ 1991, L 135, σ. 40), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1137/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008 (ΕΕ 2008, L 311, σ. 1).

³ Η επ' ακροατηρίου συζήτηση διεξήχθη στις 28 Φεβρουαρίου 2018.

Επιπλέον, λαμβανομένης υπόψη της συγκεκριμένης καταστάσεως και των παραβάσεων τις οποίες διέπραξε παλαιότερα η Ιταλία στον τομέα της συλλογής και επεξεργασίας των αστικών λυμάτων⁴, το Δικαστήριο κρίνει ενδεδειγμένο να καταδικάσει την Ιταλία να καταβάλει στον προϋπολογισμό της Ένωσης **κατ' αποκοπήν ποσό 25 εκατομμυρίων ευρώ**, προς αποτροπή της επαναλήψεως στο μέλλον αναλόγων παραβάσεων του δικαίου της Ένωσης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

⁴ Αποφάσεις του Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2002, Επιτροπή κατά Ιταλίας ([C-396/00](#), βλ. [Α.Τ. 37/02](#)), της 30ής Νοεμβρίου 2006, Επιτροπή κατά Ιταλίας ([C-293/05](#)), και της 10ης Απριλίου 2014, Επιτροπή κατά Ιταλίας ([C-85/13](#)).